योयेलस्य भविष्यद्वाक्यानि।

1

१ प्रथमोऽध्यायः।

१ दुखायेलो भाविदण्डज्ञापनं ८ विलापार्थम् आह्वानं १३ विलापार्थमुपवासदिनं निरूपयितुं विनतिश्च।

पिथूयेलस्य पुत्रं योयेलं प्रति सदाप्रभो र्यद् वाक्यं प्रादुरभूत् १
तद्वृत्तान्तोऽयं।

भो प्राचीनजना यूयमेतत् संश्रोतुमर्हथ। २
भो देशवासिनः सर्व्वे कुरुताकर्णनं मयि॥
युष्माकं दिवसेष्वेतत् सम्भूतं किं कदाचन।
किं कदाचन युष्माकं पितॄणां दिवसेषु वा॥
स्वीयपुत्रेषु युष्माभिः क्रियतां तस्य वर्णना। ३
युष्मत्पुत्रैः स्वपुत्रेषूत्तरवंशे च तत्सुतैः॥
शूकानां हि यदुच्छिष्टं शलभास्तदखादिषुः। ४
शलभानां यदुच्छिष्टं पतङ्गास्तदखादिषुः।
पतङ्गानां यदुच्छिष्टं घुर्घुर्य्यस्तदखादिषुः॥
यूयं जाग्रत भो मत्ताः कुरुध्वञ्चोचरोदनं। ५

हाहाकारं कुरुध्वञ्च भो सर्व्वे मद्यपायिनः।
नवद्राक्षारसो यस्मात् संहृतो युष्मदास्यतः॥
५ जातिरेका यतो हेतो र्मम देशं समाक्रमीत्।
विक्रान्ता गणनातीता तद्दन्ताः सिंहदन्तवत्।
केशरिण्या रदानाञ्च समानाः सन्ति तद्रदाः॥
७ सादध्वंसन्मम द्राक्षां ममालावीदुडुम्बरं।
सर्व्वशो निस्त्वचं कृत्वा तच्च भूमौ न्यपातयत्।
श्वेतवर्णा हि सञ्जाताः सकलास्तस्य पल्लवाः॥
८ सौकुमार्य्यस्य कान्तस्य शोकाच्छाणेन वेष्टिता।
युवतीव त्वमप्युच्चैः परिदेवनमीरय॥
९ भक्ष्यपानीयनैवेद्ये हृते नित्यप्रभो र्गृहात्।
याजकाः परिशोचन्ति सेवमानाः सदाप्रभुं॥
१० नष्टं क्षेत्रं सशोका भू र्गोधूमा अनशन् यतः।
नवद्राक्षारसः शुष्कस्तैलञ्च म्लानतां गतं॥
११ भो कृषाणा विलज्जध्वं रुदितोद्यानरक्षकाः।
गोधूमान् हि यवांश्चाधि क्षेत्रे शस्यं यतोऽनशत्॥
१२ द्राक्षावल्ली च शुष्काभूत् परिम्लान उडुम्बरः।
खर्ज्जूरो दाडिमश्चापि नागरङ्गतरुस्तथा।
क्षेत्रस्थाः सकला एव शुष्कीभूता महीरुहाः।
शुष्कीभूतो यतो हर्षो नृसन्तानसमाजतः॥
१३ याजकाः स्वकटिं बद्ध्वा विलापं कर्त्तुमर्हथ।
हाहाकारं कुरुध्वञ्च भो वेद्याः परिचारकाः॥
सकला यूयमायात भो मदीशस्य सेवकाः।
शाणबद्धैश्च युष्माभि र्याप्यतां कृत्स्नयामिनी।
भक्ष्यपानीयनैवेद्ये युष्मदीशगृहाद्धृते॥
१४ आज्ञां धर्म्मोपवासस्य दत्त पर्व्वं विघोषत।
युष्मदीशस्य गेहे च वृद्धादीन् देशवासिनः।
सर्व्वान् सङ्गृह्य शोकार्त्ता रुत नित्यप्रभुं प्रति॥
१५ हाहा किं दिनमासन्नो यस्मान्नित्यप्रभोरहः।
सर्व्वशक्तिमतः पार्श्वादेति स प्रलयो यथा॥
१६ किं न व्युच्छिद्यते भक्ष्यमस्माकं दृष्टिगोचरात्।

आमोदोऽपि विलासस्यास्माकमीशस्य गेहतः॥
बीजानि खीयलोद्यानामधस्ताद् गलितानि हि। १७
कोषागाराणि नष्टानि कुशूला भूमिसात्कृताः।
यतः क्षेत्रस्थगोधूमाः सकलाः शुष्कतां गताः॥
क्रन्दन्ति पशवस्तीव्रं रोरूयन्ते च गोव्रजाः। १८
यतो हेतोः कृते तेषां गोप्रचारो न विद्यते।
तैः सार्द्धं दुर्दशापन्ना जाता मेषव्रजा अपि॥
उच्चकैः प्रार्थयिष्येऽहं त्वामुद्दिश्य सदाप्रभो। १९
यस्मात् प्रयस्तवानग्निः प्रचारान् प्रान्तरे स्थितान्।
शिखा दग्धवती सर्व्वान् क्षेत्रस्थांश्च महीरुहान्॥
रुवन्ति त्वां समुद्दिश्य मृगाः क्षेत्रचरा अपि। २०
यस्मात् तोयप्रवाहिन्यः सरितः शुष्कतां गताः।
यस्माच्च यस्तवानग्निः प्रचारान् प्रान्तरे स्थितान्॥

2

२ द्वितीयोऽध्यायः।

१ भयङ्करदण्डनिर्णयः १२ अनुतापाय विनतिः १५ उपवासनिर्णयः १८ आशीर्व्वाद-प्रतिज्ञानं २१ भाविक्षेमकथनञ्च।

उच्चैस्तीर्य्यध्वनिं यूयं सीयोने कर्त्तुमर्हथ। १
उच्चनादं कुरुध्वञ्च पवित्रे पर्व्वते मम॥
सकला एव कम्पन्तां मनुष्या देशवासिनः।
दिनं नित्यप्रभो र्यस्मादेति नेदिष्ठमेव तत्॥
सोऽहः कृष्णस्तमस्वी च मेघनीलाभ्रयोरहः। २
यथा पर्व्वतचूड़ासु विस्तीर्य्यतारुणोदयः।
जातिरेका तथोदेति महती बलवत्तमा॥
आयुगात् तादृशी कापि न बभूव कदाचन।
तत्पश्चात् पुरुषश्रेष्ठा वत्सरेषु च तादृशी।
जातिरन्या पुनर्व्वारं न कदापि भविष्यति॥
तस्या अग्रे यस्तथग्निस्तत्पश्चात् तपते शिखा। ३
एदनोद्यानवत् तस्या अग्रे देशो विराजते।
तस्याः पश्चात्तु विध्वस्ता मरुभूमि र्विजायते।
ततः पलायनेनापि कोऽपि रक्षां न लप्स्यते॥

४ अश्वतुल्याकृतिस्तेषां ते धाविष्यन्ति सादिवत् ॥
५ गिरिमूर्ध्नः प्लविष्यन्ते महाघोषा रथा इव।
दग्धाग्न्यग्निशिखावद्धा स्फुटनध्वनिसंयुताः।
तुल्या विक्रान्तया जात्या युद्धार्थं श्रेणिबद्धया ॥
६ तेषामग्रे मनुष्याणां यन्त्रणा सम्भविष्यति।
सकलानि च वक्त्राणि संहरिष्यन्ति चारुतां ॥
७ सकलास्ते भविष्यन्ति शूरवद् द्रुतगामिनः।
ते स्कन्दिष्यन्ति प्राचीरं युद्धाभिज्ञा नरा इव ॥
गमनं ते विधास्यन्ते प्रत्येकं निजवर्त्मना।
परमार्गप्रवेशञ्च न करिष्यन्ति ते मिथः ॥
८ नैको बाधिष्यतेऽन्यं वा स्वमार्गेण तु यास्यति।
ते शूलाग्रे पतित्वापि स्थास्यन्त्यच्छिन्नपंक्तयः ॥
९ ते पुरं पर्य्यटिष्यन्ति तेऽभिद्रोष्यन्ति कुड्यकं।
वेश्मान्यारुह्य वेक्ष्यन्ति गवाक्षैस्तस्करा इव ॥
१० तेषामग्रे सकम्पा भूश्चञ्चलं व्योममण्डलं।
चन्द्रादित्यौ तमस्विन्यौ तारकाश्च हृतप्रभाः ॥
११ रवश्चेरयति स्वीयं स्वसैन्याग्रे सदाप्रभुः।
शिविरं सुमहत् तस्य तदाज्ञासाधको बली ॥
यतो हेतो र्महानेव दिवसोऽस्ति सदाप्रभोः।
स चातीव भयार्होऽस्ति स सोढुं केन शक्यते ॥
१२ किन्त्विदानीमपि ब्रूते युष्मानेतत् सदाप्रभुः।
उपवासं प्रकुर्व्वन्तो रोदनं शोकमेव च।
सर्व्वान्तःकरणै र्यूयं प्रत्यागच्छत मां प्रति ॥
१३ स्वचित्तान्येव विच्छिन्त न तु स्वीयपरिच्छदान्।
प्रत्यायात च युष्माकमीशं नित्यप्रभुं प्रति ॥
यतो हेतोः कृपालुः स स्नेही क्रोधे विलम्बितः।
स महाकरुणश्चास्ति विपत्त्या चानुतप्यते ॥
१४ किं जाने स पराहत्य पश्चात्तापं करिष्यते।
आशिषञ्चार्थतोऽस्माकमीश्वरस्य सदाप्रभोः।
भक्ष्यपानीयनैवेद्ये स्वपश्चाच्छेषयिष्यति ॥
१५ उच्चैस्तौर्य्यध्वनिं यूयं सीयोने कर्त्तुमर्हथ।

आज्ञां धर्म्मोपवासस्य दत्त पर्व्व विघोषत। १६
सङ्गृह्णीत प्रजा आज्ञां विधद्ध्वं धर्म्मसंसदः॥
प्राचीनान् कुरुतैकत्र सङ्गृह्णीत च बालकान्।
स्तन्यपोष्यान् शिशूंश्चापि स्वीयभोगगृहाद् वरः।
विनिष्क्राम्येन्नवोढा च स्वीयगृहस्थलाद् वधूः॥
यूयं भो याजकाः सर्व्वे सेवमानाः सदाप्रभुं। १७
मध्येऽलिन्दस्य वेद्याश्च रुदन्तो वक्तुमर्हथ॥
अनुकम्पां विधत्स्व त्वं स्वप्रजासु सदाप्रभो।
त्वं स्वकीयाधिकारञ्च मा धिक्कारास्पदं कुरु॥
तेषामुपरि कर्त्तृत्वं माप्नुयुः परजातयः।
अमीषामीश्वरः कुत्रेदं ब्रूयु र्जातयः कुतः।
नित्यप्रभुः स्वदेशस्य पक्षे स्पर्धिष्यते तदा। १८
स्वप्रजानां निमित्तं स करुणाञ्च करिष्यते॥
स्वप्रजा वक्ष्यतीदञ्चोत्तरं कृत्वा सदाप्रभुः। १९
गोधूममद्यतैलान्यहं प्रहेष्यामि वः कृते॥
पश्य तैरेव यूयञ्च परितृप्ता भविष्यथ।
न धिक्कारास्पदं युष्मान् पुन र्धास्यामि जातिषु॥
युष्मत्तो दवयिष्यामि शत्रुमुत्तरवासिनं। २०
ताडयन् प्रेरयिष्यामि तञ्च ध्वस्तमरुस्थलं।
तन्मुखं पूर्व्वपाथोधिं पृष्ठं पश्चिमसागरं॥
तस्योद्यास्यति दुर्गन्धः पूतिस्तस्योद्गमिष्यति।
यतो हेतो र्महादर्पो स्वक्रियाभि र्बभूव सः॥
अतो भो देश मा भैषीरुल्लासं कुरु हृष्य च। २१
यतो हेतो र्महानस्ति स्वक्रियाभिः सदाप्रभुः॥
मा कुरुध्वं भयं यूयं भो मृगाः क्षेत्रचारिणः। २२
हरिद्वर्णा यतो भान्ति प्रचाराः प्रान्तरस्थिताः॥
यतो हेतोश्च यच्छन्ति स्वफलानि महीरुहाः।
पश्यतोडुम्बरद्राक्षे स्वीयतेजः प्रयच्छतः॥
यूयं सीयोनसन्ताना उल्लासं कर्त्तुमर्हथ। २३
कुरुध्वं तत आह्लादं युष्मदीशे सदाप्रभौ॥
यस्माद् धार्म्मिकताथ स युष्मभ्यं दत्तवान् गुरुं।

आसारान् युष्मदर्थञ्च व्योमतः प्रेषयिष्यति ।
उत्तरामेव वृष्टिञ्च वर्षारम्भे तथादिमां ॥
२४ परिपूर्णानि शस्येन भविष्यन्ति खलानि च ।
द्राक्षारसञ्च तैलञ्च कुण्डेभ्यः प्रस्रविष्यतः ॥
२५ प्रहिता वो विरुद्धञ्च या महावाहिनी मया ।
शलभास्ते पतङ्गाश्च घुर्घुर्य्यः शूककीटकाः ।
सर्व्वं सम्भक्ष्य यान् वर्षान् अकार्षुर्लोभवर्ज्जितान् ।
युष्मदर्थं करिष्यामहं तेषां क्षतिपूरणं ॥
२६ यूयं कुर्व्वन्त आहारं खाद्यद्रव्येण तर्प्स्यथ ।
स्तोष्यध्वे नामधेयञ्च युष्मदीशसदाप्रभोः ॥
युष्मानुद्दिश्य यस्मात् स आश्चर्य्याः कृतवान् क्रियाः ।
लज्जाञ्चानन्तकालेऽपि न प्राप्स्यन्ति मम प्रजाः ॥
२७ इस्रायलश्च मध्येऽहमस्मीति ज्ञानमाप्स्यथ ।
नित्यप्रभुरहञ्चैशो युष्माकं नास्ति चापरः ।
लज्जाञ्चानन्तकालेऽपि न प्राप्स्यन्ति मम प्रजाः ॥
२८ ततः पश्चादियञ्चैव फलोत्पत्ति र्भविष्यति ।
वर्षिष्यामि निजात्मानं सर्व्वमर्त्त्यस्य मूर्धनि ।
युष्माकं पुत्रपुत्रीभि र्भावोक्तिः कथयिष्यते ॥
स्वप्नान्यालोकयिष्यन्ते युष्माकं स्थविरा जनाः ।
भविष्यन्ति च युष्माकं युवानो लब्धदर्शनाः ॥
२९ दासानामपि शीर्षेषु दासीनामपि मूर्धसु ।
वर्षिष्यामि निजात्मानमहं तेषु दिनेषु च ॥
३० गगने च पृथिव्याञ्च लक्षणान्यद्भुतान्यहं ।
विधास्ये रुधिरं वह्निं धूमस्तम्भांश्च भीषणान् ॥
३१ विकृतोऽग्रे रवि र्ध्वान्तं चन्द्रो रक्तं भविष्यति ।
तदायास्यति भीमं तन्महन्नित्यप्रभो र्दिनं ॥
३२ इदं भवन्तु यः कश्चिन्नामाह्वय सदाप्रभोः ।
प्रार्थनां कुरुते तस्य निस्तारः सम्भविष्यति ॥
यस्मान्नित्यप्रभु र्यद्वद् उक्तवांस्तद्वदेव हि ।
सीयोनाद्रौ यिरूशालमे निस्तारः सम्भविष्यति ।
मध्ये शेषनराणाञ्च यानाङ्काता सदाप्रभुः ॥

३ तृतीयोऽध्यायः।

१ ईश्वरीयप्रजानां विपक्षजनानां भाविदण्डः ९ तेन दण्डेनेश्वरीयगुणप्रकाशनं १८ स्वप्रजाः प्रतीश्वरस्य भाव्याशीर्वादश्च।

यस्य तेषु दिनेष्वेव तस्मिन् समय एव च। १
यिहूदायिरूशालेमो वन्दित्वं परिवर्त्तयन्॥
सकलान् परजातीयान् सङ्कृहीष्याम्यहं जनान्। २
तान् यिहोशाफटाख्यातामवरोह्य समस्थलीं॥
स्वप्रजाः स्वाधिकारञ्चेस्रायेलीयजनानधि।
तत्र स्थाने करिष्याम्यहं विचारञ्च तैः सह॥
यस्माद् विकीर्णवन्तस्ते परजातिषु मत्प्रजाः।
विभागं मम देशस्य कृतवन्तश्च ते मिथः॥
तेऽकार्षुर्गुटिकापातं मामकीनप्रजा अधि। ३
वेश्याभोगस्य मूल्यार्थं तैरदायि च बालकः।
बालां विक्रीय मद्यार्थं पद्यपानमकारि च॥
मत्सम्बन्धे तु के यूयं सोरसीदोनवासिनः। ४
पिलेष्टीयाख्यदेशस्य सर्व्वचक्रस्थिताः जनाः॥
मदिरुद्धं कुरुध्वे किम् अपकारस्य शोधनं।
अपकारन्तु कुर्य्यात यदि मत्प्रातिकूल्यतः॥
युष्मत्कृतापकारस्य तर्ह्येकस्मिकशोधनं।
कृत्वाहं वर्त्तयिष्यामि युष्मन्मूर्धसु सत्वरं॥
युष्माभि र्मम रूप्यञ्च सुवर्णञ्च हृतं यतः। ५
स्वप्रासादेषु नीतानि मद्रत्नान्युत्तमानि च॥
यिहूदायाश्च सन्तानान् प्रजाश्च यिरूशालमः। ६
सुदूरीकर्त्तुमिच्छन्तस्तेषां देशस्य सीमतः।
यूयं यवनवंशेषु तेषां प्राकार्ष्ट विक्रयं॥
विक्रीता एव युष्माभि र्यत्र कुत्रापि सन्ति ते। ७
तान् प्रबोधयितुं तस्मात् स्थानादस्म्यहमुद्यतः।
युष्मन्मूर्ध्नि प्रपयिष्याम्यहञ्च वः कर्म्मणः फलं॥
युष्माकं सकलान् पुत्रान् युष्माकं दुहितॄरपि। ८
विक्रेष्यामि यिहूदायाः सन्तानानां करेष्वहं॥
शिवायीयमनुष्येषु दूरदेशनिवासिषु।

ते विक्रेष्यन्ति तान् यस्माद् इदमाह सदाप्रभुः ॥
९ कुरुध्वं यूयमेतस्य घोषणं परजातिषु।
युष्माभि र्धर्म्मयुद्धस्य क्रियतां हि निरूपणं ॥
वीरा एव प्रबोध्यन्तां सर्व्वे युद्धपरायणाः।
पुरुषा उपतिष्ठन्तु प्रविशन्तु रणस्थलं ॥
१० खड्गान् कुरुतासीन् हि खदात्राणि च तोमरान्।
अहं वीर इदं वाक्यं भाषतां दुर्ब्बलो नरः ॥
११ भो जनाः परजातीयाः सर्व्वे यूयं त्वरान्विताः।
चतुर्द्दिग्भ्यः समायात भवतैकत्र सञ्चिताः।
अवरोहय तत्रैव त्वं स्ववीरान् सदाप्रभो ॥
१२ सकला हि प्रबोध्यन्तां परजातीयमानवाः।
ते यिहोशाफटाख्यातामारोहन्तु समस्थलीं ॥
यतो हेतोश्चतुर्द्दिक्स्थान् परजातीयमानवान्।
सकलान् शासितुं तत्र करिष्याम्युपवेशनं ॥
१३ प्रयुंग्ध्वं खलविन्नाणि शस्यं पक्वं यतोऽभवत्।
कुण्डेऽवतरितुं यात फलैः पूर्णं यतोऽस्ति तत् ॥
द्राक्षाकुण्डानि पूर्णत्वात् स्वरसं प्रस्रवन्ति च।
यतस्तेषां मनुष्याणां महत्येवास्ति दुष्टता ॥
१४ जनौघानि जनौघानि दण्डाच्छायाः समस्थले।
दिनं नित्यप्रभोरैति दण्डाच्छायाः समस्थले ॥
१५ सूर्य्याचन्द्रमसौ कृष्णौ ताराः संहततेजसः ॥
१६ प्रकरिष्यति सीयोनाद् गर्ज्जनञ्च सदाप्रभुः।
स यिरूशालमो मध्यात् स्वरवं श्रावयिष्यति।
गगनं पृथिवी चापि तस्मात् कम्पं गमिष्यतः ॥
भविता स्वप्रजानान्त्वाश्रयो नित्यप्रभुः स्वयं।
इस्रायेल्वंशजानाञ्च शरण्यं स भविष्यति ॥
१७ यूयं नित्यप्रभुं माञ्च ज्ञास्यध्वे युष्मदीश्वरं।
निवसन्तञ्च सीयोने पवित्रे मम पर्व्वते ॥
तदानीञ्च यिरूशालम् पुण्यस्थानं भविष्यति।
तन्मध्येन पुनर्व्वारं न यास्यन्ति विदेशिनः ॥
१८ वर्षिष्यन्ति दिने तस्मिन् नवीनं मद्यमद्रयः।

दुग्धप्रवाहिनस्तापि भविष्यन्त्युपपर्व्वताः।
यिह्रदायाः प्रणाल्यश्च सकलाः सलिलावहाः॥
तदा नित्यप्रभो र्गेहाद् उत्स एकः प्रयास्यति।
शिट्टीमोपत्यका तेन जलसिक्ता भविष्यति॥
मिसर्देशस्तदानीन्तु ध्वंसस्थानं भविष्यति। १९
इदोमोऽपि तदा ध्वस्तं मरुस्थानं भविष्यति॥
कारणं तस्य दौरात्म्यं यिह्रदां प्रति तैः कृतं।
निर्दोषाणामसृक्पातः स्वदेशे तैः कृतो यतः॥
यिह्रदानन्तकालं तु स्थिरवासा भविष्यति। २०
पुरुषाणाञ्च पर्य्याये यिरूशालम् सदा स्थिरा॥
मया न पावितं यच्च रक्तं तत् पावयिष्यते। २१
नित्यप्रभुश्च सीयोने स्वनिवासं विधास्यते॥